

[Marianne Jelved]

Det andet spørgsmål: Hr. Svend Auken kritiserer finanslovforslaget for 1990 som udtryk for en blokpolitik i dansk politik. Jeg hørte hr. Svend Auken senere i indlægget rose det gode forhold mellem Socialdemokratiet og SF og udtale håbet om – sådan hørte jeg det – at det gode forhold ville styrke venstre side af dansk politik. Og så kommer spørgsmålet: Hvis der efter et valg bliver et flertal bestående af SF og Socialdemokratiet, vil Danmark så få en regering bestående af de to partier, og vil hr. Svend Auken så kalde det for blokpolitik?

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Connie Hedegaard, at det ikke er størrelsen af de samlede statsudgifter, som skiller regeringen og Socialdemokratiet – den er på mindre end 1 pct. - nej, det er retningen for de forandringer, der ønskes.

Hvor regeringens forslag vil svække den kollektive trafik, vil Socialdemokratiet styrke den. Hvor regeringens forslag vil nedskære støtten til erhvervsudvikling og eksportfremme, vil Socialdemokratiet dynamisere eksportpolitikken og erhvervspolitikken. Hvor regeringens forslag vil begrænse det almennyttige byggeri og øge lejernes boligudgifter, vil Socialdemokratiet øge det almennyttige byggeri og begrænse stigningen i huslejerne – ikke mindst for pensionister og børnefamilier. Hvor regeringens forslag vil gøre det sværere for mange unge at skaffe sig uddannelse, arbejde og bolig, vil Socialdemokratiets forslag gøre det lettere. Hvor regeringens forslag vil svække folkesundheden ved at fordyre forebyggelse og helbredelse, vil Socialdemokratiet styrke den ved at øge og billiggøre det forebyggende arbejde. Hvor regeringens miljøpolitik tager et meget stort hensyn til virksomhederne, tager Socialdemokratiets det største hensyn til menneskene. Hvor regeringens forslag vil skabe nye huller i skattelovgivningen, vil Socialdemokratiets lukke nogle af de gamle.

Summa summarum: Hvor regeringens forslag vil øge spændingerne i det danske samfund og dermed vanskeliggøre den nødvendige indkomstpoltik, vil Socialdemokratiets mindske spændingerne og dermed lette indkomstpoltikken. Det er deri, forskellen ligger, og ikke i sølle 1 pct. af det totale budget.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg forstår da godt, at regeringspartierne og Fremskridtspartiet er meget optaget af at forsøge at sløre, hvad det egentlig er, der ligger i boligydelses- og boligsikringsbegrænsningen. Men selv om jeg nødigt vil trætte med tal, synes jeg alligevel, det skal nævnes, at der ifølge bemærkningerne til to ændringsforslag til finanslovforslaget er en besparelse på 82 mio. kr. i 1990. Og da det er på halvårsbasis, må det betyde, at det på helårsbasis svarer til en dobbelt så stor besparelse. Så nytter det jo ikke noget, at man vil prøve at tale sig udenom, og at hr. Behnke vil tale om, hvilke besparelser han har undgået at få. Det er jo penge, der skal findes. Vi ved da godt, at det er maksimeret, hvor meget man kan miste, og fordi det kun er et halvt år, kan man kun miste knap 500 kr., men det betyder jo altså også, at det aftalte på årsbasis svarer til, at man mister lige ved 1.000 kr.

Jeg forstår også, at aftalen går ud på, at afgifterne vedrørende vand, vandafledning og renovation efterhånden skal tages ud. Sådan må teksten læses.

Den aftalte maksimering af faldet i huslejestøtten er jo formuleret sådan, at den skal gennemføres over 4 år, således at det, der mistes, maksimalt kan blive 230 kr. Så må man også have indbygget, at huslejeudgifterne for pensionisterne vil stige det første år med 80 kr. pr. måned og senere med yderligere belastning op til, at det er helt gennemført.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Da jeg så fru Connie Hedegaard spurte herop, lige da hr. Svend Auken var færdig, tænkte jeg, at nu har fru Connie Hedegaard nok brug for at gå op og sige et eller andet for at skjule sin dårlige samvittighed og sin bitre smag i munden over, at hendes statsminister har insisteret på et forlig med det yderste højre.

Vi ved godt, det ikke er fru Connie Hedegaards stil. Vi ved godt, hun er ked af det. Men når fru Connie Hedegaard så siger, at Socialdemokratiet ikke skal forlange positiv særbehandling, må jeg gøre opmærksom på, at det forlanger vi heller ikke. Vi havde blot håbet på en ordentlig behandling. Vi havde håbet, at regeringen ville overholde de aftaler, den havde